

(38)11:Then Yehudah said to Tamar, his daughter-in-law, "Remain a widow in your father's house, until Shelah, my son, is grown up;" for he said, "Lest he also die, like his brothers." Tamar went and lived in her father's house.

12:After many days, Shua's daughter, the wife of Yehudah, died. Yehudah was comforted, and went up to his sheep-sharers to Timnah, he and his friend Chirah, the Adullamite.

13:It was told Tamar, saying, "Behold, your father-in-law is going up to Timnah to shear his sheep.

14:She took off of her the garments of her widowhood, and covered herself with her veil, and wrapped herself, and sat in the gate of Enayim, which is by the way to Timnah; for she saw that Shelah was grown up, and she wasn't given to him as a wife.

15:When Yehudah saw her, he thought that she was a prostitute, for she had covered her face.

16:He turned to her by the way, and said, "Please come, let me come in to you:" for he didn't know that she was his daughter-in-law. She said, "What will you give me, that you may come in to me?"

17:He said, "I will send you a kid goat from the flock." She said, "Will you give me a pledge, until you send it?"

18:He said, "What pledge will I give you?" She said, "Your signet and your cord, and your staff that is in your hand." He gave them to her, and came in to her, and she conceived by him.

19:She arose, and went away, and put off her veil from her, and put on the garments of her widowhood.

20:Yehudah sent the kid goat by the hand of his friend, the Adullamite, to receive the pledge from the woman's hand, but he didn't find her.

21:Then he asked the men of her place, saying, "Where is the prostitute, that was at Enayim by the road?" They said, "There has been no prostitute here.

וַיֹּאמֶר¹¹ (38)

יְהוּדָה לְתַמָּר לְתַמְרָה פָּלְתָהּ שְׁבִי אֶל־מִנָּה בֵּית־אָבִיךָ עַד־
יִגְדֵּל שְׁלָה בְּנִי כִי אֹמֵר פְּוֹר־יָמוֹת גַּם־הוּא כְּאָחִיו
וּתְלַךְ תְּמָר וּתֵשֶׁב בֵּית אָבִיהָ: ¹²וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וּתְמָת
בַּת־שׁוּעַ אִשְׁת־יְהוּדָה וַיִּנָּחַם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל־גְּזוּזֵי
צֹאנֹה הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעֹדְלָמִי תִמְנַתָּה: ¹³וַיִּגַּד

לְתַמָּר
לֵאמֹר הִנֵּה חֲמִיךָ עֹלָה תִמְנַתָּה לְגֹז צֹאנֹה: ¹⁴וּתָסַר
בְּגָדֶיהָ

אֶל־מְנוּתָהּ מִעֲלִיהָ וּתְכַסּ בַּצַּעֲיָהּ וּתְתַעֲלֶף וּתֵשֶׁב
בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל־דֶּרֶךְ תִּמְנַתָּה כִּי רָאָתָהּ כִּי־
גִדֵּל שְׁלָה וְהוּא לֹא־נִתְּנָה לוֹ לְאִשָּׁה: ¹⁵וַיִּרְאָה יְהוּדָה
וַיִּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְתָה פָּנֶיהָ: ¹⁶וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ
וַיֹּאמֶר הֲבֵה־נָא אָבוֹא אֵלֶיךָ כִּי לֹא יָדַע כִּי כָלְתָהּ
הוּא וּתֹאמֶר מֵה־תִּתֶנֶן לִי כִּי תָבוֹא אֵלָי: ¹⁷וַיֹּאמֶר אָנֹכִי
אֲשַׁלַּח גְּדֵי־עֹזִים מִן־הַצֹּאן וּתֹאמֶר אִם־תִּתֶנן עֲרִבֹן
עַד שְׁלַחְךָ: ¹⁸וַיֹּאמֶר מֵה־הָעֲרִבֹן אֲשֶׁר אֶתֶן־לְךָ

וּתֹאמֶר חֲתָמְךָ וּפְתִילְךָ וּמִטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדְךָ וַיִּתֶן־לָהּ
וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתְּהַר לוֹ: ¹⁹וּתְתַקֶּם וּתְלַךְ וּתָסַר צַעֲיָפָהּ
מִעֲלֶיהָ וּתְלַבֵּשׁ בְּגָדֶיהָ אֶל־מְנוּתָהּ: ²⁰וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת־
גְּדֵי הָעֹזִים בְּיַד רֵעֵהוּ הָעֹדְלָמִי לְקַחַת הָעֲרִבֹן מִיַּד
הָאִשָּׁה וְלֹא מָצָאָה: ²¹וַיִּשְׁאַל אֶת־אֲנָשֵׁי מְקוֹמָהּ
לֵאמֹר אֵיךָ הִקְדַּשְׁתָּהּ הוּא בְּעֵינַיִם עַל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא־

22:He returned to Yehudah, and said, "I haven't found her; and also the men of the place said, 'There has been no prostitute here.

23:Yehudah said, "Let her keep it, lest we be put to shame. Behold, I sent this kid, and you haven't found her.

24:It happened about three months later, that it was told Yehudah, saying, "Tamar, your daughter-in-law, has played the prostitute; and moreover, behold, she is with child by prostitution." Yehudah said, "Bring her forth, and let her be burnt.

25:When she was brought forth, she sent to her father-in-law, saying, "By the man, whose these are, I am with child." She also said, "Please discern whose are these - the signet, and the cords, and the staff.

26:Yehudah acknowledged them, and said, "She is more righteous than I, because I didn't give her to Shelah, my son." He knew her again no more.

הִיְתָה בְּזוּה קְדֻשָּׁה׃ וַיָּשָׁב אֶל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא
מִצְאָתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא־הִיְתָה בְּזוּה
קְדֻשָּׁה׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח־לָהּ פֶּן נִהְיֶה לְבוֹז הַנֶּהַח
שְׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מִצְאָתָה׃ וַיְהִי כִּמְשָׁלֶשׁ
חֳדָשִׁים וַיֵּגֵד לְיְהוּדָה לֵאמֹר זָנָתָה תִּמְרָה כַּלְתֶּךָ
וְגַם הֵנָּה הָרָה לְזָנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאֶנָּה וְתִשְׂרָף׃
וְהָיָה מוֹצְאָתָה וְהִיא שְׁלַחָה אֶל־חַמְיָה לֵאמֹר לְאִישׁ
אֲשֶׁר־אַלְה לּוֹ אֲנֹכִי הָרָה וְתֹאמֶר הִכָּר־נָא לְמִי
הַחַתָּמֹת וְהַפְּתִילִים וְהַמָּטָה הָאֵלֶּה׃ וַיִּכָּר יְהוּדָה
וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־נָתַתִּיהָ לְשֵׁלָה
בְּנִי וְלֹא־יִסַּף עוֹד לְדַעְתָּה׃

Vayeshev Bet

[Genesis]

(38)11:Then Yehudah said to Tamar, his daughter-in-law, "Remain a widow in your father's house, until Shelah, my son, is grown up;" for he said, "Lest he also die, like his brothers." Tamar went and lived in her father's house.

12:After many days, Shua's daughter, the wife of Yehudah, died. Yehudah was comforted, and went up to his sheep-sharers to Timnah, he and his friend Chirah, the Adullamite.

13:It was told Tamar, saying, "Behold, your father-in-law is going up to Timnah to shear his sheep.

14:She took off of her the garments of her widowhood, and covered herself with her veil, and wrapped herself, and sat in the gate of Enayim, which is by the way to Timnah; for she saw that Shelah was grown up, and she wasn't given to him as a wife.

15:When Yehudah saw her, he thought that she was a prostitute, for she had covered her face.

16:He turned to her by the way, and said, "Please come, let me come in to you:" for he didn't know that she was his daughter-in-law. She said, "What will you give me, that you may come in to me?"

17:He said, "I will send you a kid goat from the flock." She said, "Will you give me a pledge, until you send it?"

18:He said, "What pledge will I give you?" She said, "Your signet and your cord, and your staff that is in your hand." He gave them to her, and came in to her, and she conceived by him.

19:She arose, and went away, and put off her veil from her, and put on the garments of her widowhood.

20:Yehudah sent the kid goat by the hand of his friend, the Adullamite, to receive the pledge from the woman's hand, but he didn't find her.

21:Then he asked the men of her place, saying, "Where is the prostitute, that was at Enayim by the road?" They said, "There has been no prostitute here.

וַיֹּאמֶר¹¹ (38)

יְהוּדָה⁹ לְתַמָּר כָּלְתּוֹ שְׁבִי אֶלְמְנָה בֵּית־אָבִיךָ עַד־
יִגְדַּל שְׁלָה בְנִי כִי אָמַר פֶּן־יָמוּת גַּם־הוּא כְּאָחִיו
וּתְלַךְ תַּמָּר וּתֵשֶׁב בֵּית אָבִיהָ:¹² וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וּתְמַת
בַּת־שׁוּעַ אִשְׁת־יְהוּדָה וַיִּנָּחַם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל־גִּזְזֵי
צֹאנֹה הוּא וְחִירָה רַעְהוּ הָעֵדְלָמִי תִמְנָתָה:¹³ וַיֵּגַד
לְתַמָּר

לֵאמֹר הִנֵּה חֲמִיךָ עָלָה תִמְנָתָה לְגֹז צֹאנֹה:¹⁴ וּתָסַר
בְּגָדֶי

אֶלְמְנוּתָהּ מִעֲלִיהָ וּתְכַסּ בַּצַּעֲיָהּ וּתְתַעַף וּתֵשֶׁב
בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל־דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאָתָה כִּי־
גִדַּל שְׁלָה וְהוּא לֹא־נִתְּנָה לוֹ לְאִשָּׁה:¹⁵ וַיִּרְאָה יְהוּדָה
וַיִּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְתָה פָּנֶיהָ:¹⁶ וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ
וַיֹּאמֶר הֲבֵה־נָא אָבּוּא אֵלֶיךָ כִּי לֹא יָדַע כִּי כָלְתּוֹ
הוּא וּתֹאמֶר מֵה־תִּתֶנְ לִי כִּי תָבּוּא אֵלָי: ¹⁷ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי
אֲשַׁלַּח גְּדֵי־עֵזִים מִן־הַצֹּאן וּתֹאמֶר אִם־תִּתֶנּוּ עֵרְבוֹן

עַד שְׁלַחְךָ:¹⁸ וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרְבוֹן אֲשֶׁר אֶתֶנְ לָךְ
וּתֹאמֶר חֲתָמְךָ וּפְתִילְךָ וּמִטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדְךָ וַיִּתֶנְ לָהּ
וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתְּהַר לוֹ:¹⁹ וּתְתַקֶּם וּתְלַךְ וּתָסַר צַעֲיָפָהּ
מִעֲלֶיהָ וּתְלַבֵּשׁ בְּגָדֶי אֶלְמְנוּתָהּ:²⁰ וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת־
גְּדֵי הָעֵזִים בְּיַד רַעְהוּ הָעֵדְלָמִי לְקַחַת הָעֵרְבוֹן מִיַּד
הָאִשָּׁה וְלֹא מָצְאוּ:²¹ וַיִּשְׁאַל אֶת־אֲנָשֵׁי מְקוֹמָהּ
לֵאמֹר אַיֵּה הַקְּדוּשָׁה הוּא בְּעֵינַיִם עַל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא־

22:He returned to Yehudah, and said, "I haven't found her; and also the men of the place said, 'There has been no prostitute here.

23:Yehudah said, "Let her keep it, lest we be put to shame. Behold, I sent this kid, and you haven't found her.

24:It happened about three months later, that it was told Yehudah, saying, "Tamar, your daughter-in-law, has played the prostitute; and moreover, behold, she is with child by prostitution." Yehudah said, "Bring her forth, and let her be burnt.

25:When she was brought forth, she sent to her father-in-law, saying, "By the man, whose these are, I am with child." She also said, "Please discern whose are these - the signet, and the cords, and the staff.

26:Yehudah acknowledged them, and said, "She is more righteous than I, because I didn't give her to Shelah, my son." He knew her again no more.

וַיָּשֶׁב²² אֶל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא
מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא־הִיתָה בְּזוֹה
קְדֻשָּׁה: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח־לָהּ פֶּן נִהְיֶה לְבוֹז הַנְּהַ
שְׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָה: וַיְהִי²⁴ | כְּמִשְׁלֹשׁ
חֳדָשִׁים וַיִּגַּד לְיְהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָמָר כְּלַתְךָ
וְגַם הִנֵּה הָרָה לְזָנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הֲוֹצִיאוּהָ וְתִשְׂרְףָ:
הֲפִסֵּף²⁵ הוּא מוֹצֵאת וְהִיא שָׁלַחָ אֶל־חַמִּיהָ לֵאמֹר לְאִישׁ
אֲשֶׁר־אַלָּה לּוֹ אָנֹכִי הָרָה וְתֹאמֶר הֲכֵר־נָא לְמִי
הַחַתָּמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמָּטָה הָאֵלֶּה: וַיִּכַּר²⁶ יְהוּדָה
וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־נָתַתִּיהָ לְשֵׁלָה
בְּנִי וְלֹא־יִסַּף עוֹד לְדַעְתָּה:

וַיֹּאמֶר¹¹⁽³⁸⁾

יְהוּדָה׃ לְתַמָּר כִּלְתּוֹ שְׁבִי אֶלְמְנָה בֵּית-אָבִיךָ עַד-
 יַגְדֵּל שְׁלָה בְנִי כִּי אָמַר פֶּן-יָמוּת גַּם-הוּא כְּאָחִיו
 וַתִּלְךְ תַּמָּר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ׃¹² וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וַתָּמַת
 בַּת-שׁוּעַ אִשְׁת־יְהוּדָה וַיִּנָּחֻם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל-גִּזְוֵי
 צֵאנוֹ הוּא וַחִירָה רַעְהוּ הַעֲדֵלְמִי תַמְנָתָה׃¹³ וַיִּגַּד לְתַמָּר
 לֵאמֹר הִנֵּה חָמִיךָ עָלָה תַמְנָתָה לְגִזּוֹ צֵאנוֹ׃¹⁴ וַתִּסֹּר בְּגָדֵי
 אֶלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתִּכְסַּב בַּצְּעִיף וַתִּתְעַלֶּף וַתֵּשֶׁב
 בַּפֶּתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל-דָּרֶךְ תַמְנָתָה כִּי רָאָתָה כִּי-
 גַדֵּל שְׁלָה וְהוּא לֹא-נִתְנָה לוֹ לְאִשָּׁה׃¹⁵ וַיִּרְאֶה יְהוּדָה
 וַיַּחְשְׁבָה לְזוֹנָה כִּי כִסְתָה פָּנֶיהָ׃¹⁶ וַיֵּט אֶל-הַדָּרֶךְ
 וַיֹּאמֶר הֲבֵה-נָא אָבוֹא אֵלֶיךָ כִּי לֹא יָדַע כִּי כִלְתּוֹ
 הוּא וַתֹּאמֶר מַה-תִּתֶּן-לִי כִּי תָבוֹא אֵלָי׃¹⁷ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי
 אֲשַׁלַּח גְּדֵי-עֹזִים מִן-הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם-תִּתֶּן עֲרֵבוֹן
 עַד שְׁלַחְךָ׃¹⁸ וַיֹּאמֶר מָה הָעֲרֵבוֹן אֲשֶׁר אֶתֶן-לְךָ׃

וַתֹּאמֶר חֲתָמְךָ וּפְתִילְךָ וּמִטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדְךָ וַיִּתֶּן-לָהּ
וַיָּבֵא אֵלֶיהָ וַתְּהַר לּוֹ: ¹⁹וַתִּקֶּם וַתִּלְךְ וַתִּסֹּר צְעִיפָה
מֵעֲלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בְּגָדֵי אֲלֻמְנוֹתָהּ: ²⁰וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת-
גְּדֵי הָעֲזִים בְּיַד רַעְהוּ הָעֶדְלָמִי לְקַחַת הָעֶרְבוֹן מִיַּד
הָאִשָּׁה וְלֹא מִצָּאָהּ: ²¹וַיִּשְׁאַל דְּמִינִי אֶת-אֲנָשִׁי מִקְמָהּ
לֵאמֹר אֵיךְ הִקְדַּשְׁתָּהּ הוּא בְּעֵינַיִם עַל-הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא-
הִיְתָה בְּזָה קְדֻשָּׁהּ: ²²וַיָּשָׁב אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר לֹא
מִצָּאֲתֶיהָ וְגַם אֲנָשִׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא-הִיְתָה בְּזָה
קְדֻשָּׁהּ: ²³וַיֹּאמֶר יְהוָה תִּקַּח-לָהּ פֶּן נִהְיֶה לְבוֹז הַנְּהַ
שְׁלַחְתִּי הַגְּדֵי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מִצָּאֲתָהּ: ²⁴וַיְהִי | כְּמִשְׁלֵשׁ
חֳדָשִׁים וַיֵּגֵד לְיְהוָה לֵאמֹר זָנַתָּה תִמְרָה כַּלְתֶּךָ

וְגַם הַנְּהַ הָרָה לְזָנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוָה הוֹצִיאוּהָ וַתִּשְׂרָף:
הוּא מוֹצֵאת וְהִיא שְׂלַחָה אֶל-חַמִּיָּה לֵאמֹר לְאִישׁ
אֲשֶׁר-אֵלֶיהָ לֹא אָנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֶּר-נָא לְמִי
הַחֲתָמָת וְהַפְּתִילִים וְהַמִּטָּה הָאֵלֶּה: ²⁶וַיִּכַּר יְהוָה
וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמְּנִי כִי-עַל-כֵּן לֹא-נִתְּתִיהָ לְשָׂלָה

בְּנֵי וְלֹא־יִסָּף עוֹד לְדַעְתָּהּ:

ויאמר

יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד
יגדל שכלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו
ותכך תמר ותשב בית אביה וירבו הימים ותמת
בת שוע אשת יהודה ויגזזם יהודה ויעל על גזזי
צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה ויגד לתמר
לאמר הגה זמיך עלה תמנתה לגז צאנו ותסר בגדי
אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעקף ותשב
בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי
גדל שכלה והוא לא גתנה לו לאשה ויראה יהודה
ויזעבה לזונה כי כסתה פגיה ויט אליה אל הדרך
ויאמר הבה גא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו
הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי ויאמר אנכי
אשכח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון
עד שכלוך ויאמר מה הערבון אשר אתן כך

ותאמר חזתמך ופתיכך ומטך אשר בידך ויתן לך
ויבא אליה ותהר לו ותקם ותכך ותסר צעיפה
מעליה ותלבש בגדי אלמנותה וישלח יהודה את
גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקוזת הערבון מיד
האשה ולא מצאה וישאל את אנשי מקמה
לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא
היתה בזה קדשה וישב אל יהודה ויאמר לא
מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה
קדשה ויאמר יהודה תקוז לך פן גהיה לבוץ הגה
שכחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה ויהי כמשלש
חודשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך
וגם הגה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף
הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש
אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר גא למי
הזנתמת והפתיכים והמטה האלה ויכר יהודה
ויאמר צדקה ממני כי על כן לא גתתיה לשלח

בְּנֵי וְכֹל יִסַּף עוֹד לְדַעְתָּהּ